

bliver opretholdt, at man maa bøje sig paa dette Punkt, selv om der baade for os, der ere Fritænkere, og for dem, der ere stærkt religiøse, er noget urigtigt i at have 2 Arter af Bekræftelse paa Vidnesbyrd, idet man burde kunne gaa ud fra, at naar det kommer til Stykket, er det ganske sikkert for de allerfleste Mennesker mere den strenge jordiske Straf, der følger med at have aflagt falske Vidnesbyrd for Retten, end den Straf, der stilles i Udsigt efter dette Liv, der er af Betydning. Med Hensyn til de politiske Lovovertrædelser ere vi ved Ændringsforslag Nr. 30 vel ikke naaet saa langt, som Udvalgets Flertal havde ønsket, men dog naaet saa langt, at der er givet et Fingerpeg. Visse Arter af Forbrydelser skulle ind for Nævninger, og i Udtrykket: „Som politiske skulle under alle Omstændigheder anses.“ o. s. v. ligger det jo, at ogsaa andre end de her nævnte Forbrydelser af Domstolene kunne anses for at være politiske og behandles paa samme Maade.

Som sagt, jeg skal tillade mig at anbefale det under Mr. 3 b. af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds (Borgbjerg) og mig stillede Ændringsforslag, og jeg kan i øvrigt slutte mig til de Ændringer, som ere stillede af hele Udvalget eller af Ministeren og tiltraadt af Udvalget. Jeg skal blot, tor at spare Tid, endnu kun bemærke, at jeg selvfølgelig for mit Vedkommende kun kan anbefale det Forslag, der er stillet til § 5 af 15 Medlemmer uden for Udvalgets Liste, al den Stund, det er det samme Forslag, som jeg, tillige med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds (Borgbjerg) tillod mig at stille ved 2den Behandling, nemlig at den vestre Landsret faar sit Sæde i Aarhus og ikke i Viborg, som det blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg maa i denne Henseende gøre opmærksom paa, at baade vi og de 15 Medlemmer have selve Retskommissionens Autoritet at støtte os til, naar vi foreslaa Aarhus i Stedet for Viborg.

Nanke: Ærede Medlemmer ville se, at Udvalget og den højtærede Justitsminister staa enige i de stillede Forslag, og jeg for mit Vedkommende deltager i denne Enighed. Jeg skal derfor kun ganske kort omtale et Par enkelte af Ændringsforslagene.

Der er da først de Ændringsforslag, hvis Centrum er Ændringsforslag under Nr. 23 til § 287 om Eden. Jeg er ubetinget tilfreds og glad ved Begyndelsen af

denne Paragraf, hvorefter det ikke er nok, at en eller flere af Parterne forlange Eden aflagt, men det tillige forlanges, at Retten billiger, at Eden bliver aflagt. Jeg betragter det som et stort Fremskridt, at Retten, naar den mener, at en Sag er tilstrækkelig oplyst, eller at Vidnets Forklaring er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, kan nægte at følge den Part, der forlanger Eden aflagt. Det vil ganske sikkert indskrænke Edsaflæggelsen i mangfoldige Tilfælde. Derimod er jeg ikke tilfreds med Slutningen af Bestemmelsen, hvorefter man paa Forhaand kan sikre sig imod at komme til at aflægge Ed. Det er ikke særligt med Eden som Vidneed, at jeg er utilfreds. Jeg og, som jeg tror, de fleste Dommere have gjort den Erfaring, at her i Landet er der sjældent nogen, der forsætlig taler Løgn om sine Medmennesker i deres Sager, det, at et Vidne forsætlig vidner falsk, er noget, der sker sjældent her til Lands. Det er derimod paa et andet Punkt, at jeg er betænkelig derved, nemlig fordi de samme Regler, der gælde om Vidner, Besigtigelsesmænd, Skønsmand osv., ogsaa gælde om Partsed. Det er jo saaledes, at naar dette Lovforslag bliver vedtaget, kan f. Eks. et løslagt Mandfolk — ærede Medlemmer forstaa Udtrykket — ved at gaa op og melde sig paa Øvrighedskontoret den Dag, da Loven udkommer, og ved derefter at forny sin Anmeldelse hvert andet Aar gardere sig imod nogen Sinde at komme til at aflægge Ed i en imod ham anlagt Paternitetssag, og det finder jeg er meget uheldigt. Enhver ved jo, hvilken Betydning det har i Paternitetssager, at man lige over for disse Mennesker har det til Raadighed, at man kan sige til dem: Pas paa, hvad du siger, du kan komme til at bekræfte det med Ed! Man ved, at det spiller en meget stor Rolle, og det vil falde bort; vedkommende vil paa Forhaand kunne gardere sig. Dertil kommer saa, at man ikke altid i Paternitetssager kan bruge den Udvej at paalægge Kvinden at aflægge Ed. Uagtet jeg nu altsaa har denne Betænkelighed, maa jeg paa den anden Side indrømme, at Enighed neppe vilde kunne være opnaaet om noget som helst andet end det, her foreligger, og det er jo ogsaa nok brugbart, saaledes, at jeg har kunnet gaa med dertil.

Det andet Ændringsforslag, som jeg ønsker at omtale, er Nr. 30 til § 674 om de politiske Lovovertrædelser. Det er ubetinget et Fremskridt fra, hvad der forelaa ved 2den Behandling, derom er